

Sygn. akt I C 1740/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Justyna Dyka

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa (...) **S.a.(...)**

przeciwko **G. L.**

o zapłatę.

Powództwo oddala.

Sygn. akt I C 1740/13-upr

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) L. w dniu 24-06-2013r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko G. L. o zapłatę kwoty 200,00 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 100 od dnia 26-07-2007 do dnia zapłaty i od kwoty 100 zł od dnia 17-07-2007r do dnia oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji nabył od firmy (...)(...) prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu wystawionych not obciążeniowych.

Postanowieniem z dnia 18-09-2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie o sygn. VI Nc-e 1623133/13 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym albowiem przytoczone okoliczności budziły wątpliwości i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. (k.-6)

Powód uzupełniając pozew do potrzeb obecnego trybu postępowania podtrzymał pozew w całości. Do pozwu powód przedłożył ksero umowy sprzedaży wierzytelności i ksero częściowego wykazu wierzytelności oraz dwukrotnie ksero tej samej noty księgowej.

Pozwany na rozprawie w dniu 23-01-2013r. nie stawił się i nie złożył też odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) (...) S.A. w W. notą księgową z dnia 16-06-2007r obciążył G. L. kwotą 100 zł tytułem odszkodowania za niezwrócony sprzęt-karta cyfrowa.

(dowód: ksero noty – k. -10,11)

Umową z 28 września 2012 roku (...) (...) S.A. w W. zbył swoje wierzytelności na rzecz (...)(...)

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności – k. 16v)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić.

W przypadku nie podjęcia obrony przez pozwanego stosownie do art. 339 § 2 k.p.c. w którym określono podstawę formalną wyroku zaocznego, sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Powód swoje roszczenie wywodził zgodnie z art. 509 k.c., z bliżej niekreślonej umowy abonamentowej, którą to wierzytelność nabył od(...) (...) S.A. w W.. Oczywistym przy tym jest, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi [art. 509 kc].

Pozew natomiast nie zawierał ani nie wskazywał żadnego dowodu na istnienie skonkretyzowanego w pozwie zobowiązania pozwanego wobec (...) (...) S.A. w W.. Powód nie powołał się na treść ani nie przedłożył -umowy pomiędzy zbywcą, a pozwanym, ograniczając swoje twierdzenia faktyczne i załączając dowody ograniczające się w zasadzie do stwierdzenia samego faktu cesji wierzytelności. Podstawa faktyczna powództwa z naruszeniem art. 187 §1 pkt 2 k.p.c. zamykała się w podaniu, że roszczenie powoda wynika z not księgowych. Powód nie wskazuje przy tym czy nota dotyczy nienależytego wykonania kontraktu przez pozwanego czy deliktu jaki miał się on dopuścić na szkodę zbywcy. Nie mówi na czym miałyby polegać zachowanie pozwanego skutkujące obowiązkiem odszkodowawczym tj. jaki obowiązek umowny nie wykonał pozwany. Nie znany jest też sposób wyliczenia szkody i czy istnieje związek przyczynowy szkody z zachowaniem pozwanego, a tym samym Sąd nie miał możliwości odtworzenia z pozwu stanu faktycznego sprawy podane bowiem okoliczności wskazane w pozwie z uwagi na ich zbyt lakoniczność budzą wątpliwości. Wysokość roszczeń powoda również budzi wątpliwości. Powód przedstawił dwie kserokopie tej samej noty twierdząc, że są to dwa różne dokumenty księgowe. Nie wyjaśnił dlaczego są identyczne w swej treści stanowiąc naprawdę duplikat jednego dokumentu.

Ponadto w przedmiotowej sprawie zaszły obydwie wskazane w cytowanym orzeczeniu negatywne przesłanki wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo Opis bowiem stanu faktycznego przedstawiony w pozwie przez zawodowego pełnomocnika materialno-prawną podstawę wskazuje w sposób nienadający się do odtworzenia jej treści jak również nieznaną jest daty powstania takiej normy. Roszczenie powoda ma wynikać z not obciążeniowych w związku czym domyślać się można, że wynika ona prawdopodobnie z kary umownej, której podstawy materialnej w postaci konkretnego zapisu umownego powód nie wskazał. Należy więc uznać, iż pozew nie opiera się o materialno-prawnej podstawie rozumianej jako indywidualno-konkretna norma prawna wynikająca z określonego stosunku obligacyjnego, z którego wynika obowiązek świadczenia dłużnika, określonego zobowiązania pieniężnego.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda reprezentowanego z resztą przez zawodowego pełnomocnika. [art 6 k.c. i 3 k.p.c.] Podkreślanie wymaga, iż zgodnie z obowiązującymi obecnie zasadami postępowania dowodowego zakładającymi prekluzję dowodową [art 207 & 6 k.p.c.] ostatnim momentem na poprawienie pozwu było jego uzupełnienia do potrzeb trybu uproszczonego po stwierdzeniu braku podstaw przez sąd do wydanie upominawczego nakazu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Decyzja e-sądu wydana na podstawie art. 499 k.p.c. powinna dla powoda stanowić ostrzeżenie, że jego pozew nawet nie uprawdopodobnia zgłoszonego roszczenia. Powód nie uzupełniając, nieuciślijając swoich twierdzeń, albo robiąc to w nie w całości, nie powinien być zdziwiony, tym że sąd w postępowaniu uproszczonym podzieli ocenę e-sądu w całości. Zwłaszcza, że późniejsze zgłoszenie przez powoda dowodów na podstawowe okoliczności, na których oparty był pozew, byłoby już bezskuteczne i podlegałoby oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze roszczenie powoda jako co do zasady bezzasadne lub nieudowodnione podlegało oddaleniu.

. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji .